

Också ett grytprof. Inspektor Sven Jaspersson, Roma kungsgård, står tilltalad för att hafva grymt misshandlat en katt, på hvilken han tusset sin hund. Svaranden har nekät hvarför bevisning nu skulle förbringas. Ett vittne blef nu hördt som vitsordade kätt-historien, hvilken afgjordt konstaterades vara djurplågeri. Svaranden bestred vittnesmålet, hvarför åklagaren fann sig förenlåten begära uppskof, som beviljades till den 16 februari.

Hemfridsbrott i juletid. Arbetaren Hjalmar Andersson i Martebo hade aftonen före julafton i arrendatorn Gottfrid Nylander hem i Martebo prästgård våldfört sig å denne, tydligen af hämnd därför att Nylander vägrat bifalla Anderssons begäran om att hos handlanden Sigurd Jakobsson få uttaga en dyrare kostym kläder än som af Nylander lofvats. Andersson skulle vid niotiden på aftonen ha kommit in till Nylander, som redan gått till sängs, och påfordrat att få den dyrare kostymen och då Nylander förklarade att därmed fick anså till dagen därpå, blef Andersson otidig, kastade rocken af sig och sade att han skulle taga lifvet af Nylander. Denna sprang då upp ur sängen och skulle föra ut Andersson, men A. fattade tag i Nylander och drog honom ut genom dörren, där Nylander slöt sig lös och sprang förföljd af Andersson som fortfarande ropade att han skulle taga lifvet af honom. Vittnen hördes, som bekräftade dessa uppgifter. Då Andersson icke inställde sig vid rätten, uppsköt målet till den 16 februari, då A. skall iakttaga inställas vid 20 kronors vite.

Afverkning i en äng. Hemmansägaren J. P. M. lit står tilltalad af landbrukaren A. v. Corawant å Stora Håstöns för att Malt skulle hafva afverkat en ångd hassel i en Corawant tillhörig äng, som f. n. arrenderas af hr O. S. Björkman i Visby. Malt har medgifvit att han som i sin tur arrenderat ängen af hr Björkman, har afverkat hasseln men detta har skett i röjningsändamål hvarigenom ängen ej tagit skada utan tvärtom.

Till detta sammanträde hade kär. låtit instämna ursprungliga arrendatorn af denna äng (hr O. S. Björkman), däri afverkning skett, att gemensamt stånda ansvar med Malt. Hr Björkman föreslog, att den skada, som möjligen skett, skulle värderas af godemån och dessas utlåtande ingifvas den 11 maj, till hvilken dag målet uppsköt.

Bråket vid Stafva förliden höst, då ryktaren Martin Ljunggren skulle hafva misshandlat hustru Ida Larsson, var åter föra för utredning. Målet hade uppskjutits för vederbörande läkares slutliga utlåtande. Sådant meddelades emellertid allmänna åklagaren ej, han förklarade, att Ida Larsson ej hade råd att bekosta det, ännu mindre operation. Svarandenbudet gjorde gällande, att det icke är styrkt, att hustru Ida Larsson genom fallet i ladugårdsgolfvet ådragit sig bräckskador. Både parterna öfverlämnade målet, och utslag följer den 16 febr.

Fosterlön? Axner Smedberg, Möllbo i Halle är stånd af ogifta Tekla Hedlund från Halle för bidragande till ett barns uppfostran. Smedberg nekar för all förbindelse med kändan. Ett vittne blef äny hördt, som dock ej hade något att förmåla. Käransens ombud yrkade edgåg. Utslag den 16 febr.

Hemfridsbrott. Arb. Gustaf Malmlof på Färö var angifven af hemmansäg. Axel Olsson i nämnda församling för åberopadt brott. Enligt angifvelsen skulle Malmlof den 6 sista lidne december hafva i angifvarens bostad öfverfallit denne med hugg och slag samt utfärit i hotelser och okvädningsord. Malmlof hade därtill knuffat Olsson utför en trappa, och denna bar blodiga märken efter misshandeln. Svar. mötte personligen och bestred påståendet med slynerlig svada. Malmlof ställde sig helt oskyldig. För bevisning uppsköt målet till den 16 febr.

Tyckte ej om beskyllningen. Hilda Carlsson från Enges i Barlingbo hade stämt husbondessönerna Gunnar och Emil Jakobson om ansvar för att de samstämmande beskyllt henne för tjuf. Åtalet rör om en kalf, som kär. förliden vår utsläppt i hemmansäg. Lindhys beteshage; på hösten, då hon skulle afhämta den, fann hon i samma hage en kalf, som hon antog vara hennes. Kort efteråt kommo svarandena och påstodo, att det var

ett kantstycken sågats, hvidan åkl. yrkade, att skog för 724 kr. skulle förklarats förbrutet. Det kunde dock ej utronas, att svar. såit något af den afverkade skogen. Utslag meddelas den 16 februari.

Åktenskapskillnad. Med anledning af Ida Christina Maria Petterssons, Walla i Klinte, ansökan om skillnad till åktenskap kommer resolution i målet att meddelas vid nästa sammanträde.

I barnuppfostringsmålet emellan Jenny Olsson, Norrqvist i Grötlingbo och hemmansägaren R. Karlsson, Kattlunda i samma socken, hördes tvenne vittnen, som dock ej voro till någon nytta för kär. För vidare bevisning erhöill kär. uppskof till tredje sammanträdet.

— Ett likaande mål emellan Emma Dahlman i Grötlingbo och Jacob Jacobsson, Bölske i Eke kommer att afgöras vid nästa sammanträde.

Öndt rykte och falsk beskyllning. Elis Pettersson i Valls prästgård hade uttagit stämning å hustrun Anna Christerson, Medebys i Vall, under yrkande, att hon måtte ådömas ansvar, för att hon dels beskyllt Pettersson, dels om honom utspredt rykte, att han på ohederligt vis hos färgare Fornell i Visby afhämtat en tygpäcke, som ullhörde svar. Dessutom begärdes 100 kr. för den smälek, kär. lidit genom detta rykte.

Svar. medgaf, att så förhöll sig, dock ej i så skarpa uttryck, som kär. påstod, utan hon hade sagt, att det ej kunde vara någon annan än käranden eller dennes bröder, som hämtat tygbiten på angifvet atälle, enär det ej funnes någon annan, som hade reda därpå. Ifrågavarande tygbit, för hvilken arbetslösen vore betald, hade af någon hämtats med hälsning från fru Christerson, men sedan, när det blef allvarsammare efterfrågan, hade tygbiten hittats på en hylla i Fornells affär. Med sitt tillvägagångssätt hade svar. ej alls afsett att skada kär., utan blott att få reda på sitt tyg. Kommissarie Svallingson, som haft ett förhör med kär. om saken, hade kommit till den uppfattningen, att han vore oskyldig i detta fall. Utslag meddelas nästa sammanträde.

Slaktarknif på villospår. O. Dahling i Öja hade instämt Victoria Lindberg i samma socken med yrkande, att hon måtte blifva skyldig återlämna en kär. tillhörig slaktarknif, som han tappat och som skulle vara upphittad af svar. Svar., som biträddes af sin broder Edwin, bekaat i målet om nyårsbråket, medgaf nu, att knifven hittats, samt att den vore med vid rätten. Men ville, att Dahling skulle nöjsaktigt beskrifva den för att få den.

Rättens ordf. ansåg med fullt skäl, att detta mål vore af sådan beskaffenhet, att det ej utan våda kunde uppskjutas, utan föreslog, att parterna skulle ingå förlikning. Efter åtskilligt parlamentarande blef målet afskrifvat, sedan kär. fått sin knif tillbaka och 10 kr. för kostnaden.

Broderskap och bolag. Apotekare Carl Lindvall i Klintehamn hade till detta sammanträde utverkat stämning å sin broder, apotekare Fritz Lindvall i Hemes, med yrkande om utbekommande af skadestånd m. m. Enligt stämningen skulle nämligen bröderna »i bolag» ha öfvertagit arrendet af Hemes apotek och medikamentförrådet i Klintehamn under apotekare A. S. Frykmans lifetid. Utan någon som helst laglig anledning skulle — enligt kärns uppgift — emellertid Fritz Lindvall ha uppsagt och skilt brodern Carl från såväl delaktighet i bolaget som från föreståndarebefattningen vid medikamentförrådet, för hvilken befattning han åtnjöt bestämd årlig aflöning.

På grund häraf yrkade nu kär. af svar. utbekomma dels 300 kr., utgörande hans kontanta lön under återstående arrendetiden, och dels den honom tillkommande andelen af den årliga vinsten i bolaget, hvarförutom kär. yrkar utå ett skadestånd till belopp, som framdeles kommer att preciseras.

Parterna inställde sig genom ombud, käranden Carl genom advokaten C. E. Björkregren och svaranden Fritz genom kommissarien E. Ensmann. För att, bland annat, få uttröt, om det mellan bröderna muntliga bindande kraft, tillmätas ett verkligt bolagsafvals bindande kraft, uppsköt målet till 3:e sammanträdet.